

han staaer ligeoverfor Individet med deres oeconomicke Krav, til en særlig Autoritet, f. Ex. til et Statsraad eller en anden saadan Myndighed. Jeg troer, at det vilde svare hertil, om man idetmindste i ethvert Tilfælde tilstod Embedsmanden Ret til en Henvendelse til Kongen i det samlede Statsraad. I § 17 af det foreliggende Lovforslag fastsættes det imidlertid, som sagt, simpelthen, at den enkelte Minister skal afgjøre Sagen. Jeg synes, at vi ikke selv bør stille vore Loves Anvendelse under en saadan ministeriel Overmyndighed. Hvad vi have meent ved vore Love, og hvorledes de rigtig skulle forstaaes, det tror jeg, at vi, hvor der opstaaer Tvivl derom, consequent bør forlange henviist til Domstolens Afgjørelse. — Maa jeg endnu blot tilføie et Ord. Jeg taler ikke for Embedsmændenes Frihed eller Vilkaarlighed. Jeg forlanger af en Embedsmand, at han skal lyde bestemt og lyde uophølgelig; jeg er en Ven af streng Disciplin og har selv ofte savnet den. Men den strenge Disciplin med Hensyn til en Embedsmands Handlen og Opfyldelse af sine Pligter har Intet at gjøre med det paafølgende Rets-spørgsmaal om Pengegodtgjørelsen for et eller andet Arbejde, som i Henhold til Loven tilkommer ham. Jeg andrager altsaa paa, at Thinget, saaledes som vi have foreslaaet, vil udstemme den paagældende Bestemmelse af § 17.

Marineministeren: Jeg kan være fuldkommen enig med det ærede Medlem for 1ste Kredss (Madvig) med Hensyn til det Hovedprincip, som han gjorde gjældende, men jeg tror rigtignok ikke, at det kan finde fuld Anvendelse ved den Lov, som her foreligger. Det vil sees, at der fra Krigsministeriet er gjort Fordring paa, at Ministeriet skal kunne afgjøre alle disse Spørgsmaal, og jeg troer, at dette for Krigsministeriet er af ganske særdeles Bigtighed, fordi det egentlig taler slet ikke er Spørgsmaalet om, hvad der tilkommer en Mand, der vil blive reist, men det er Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Ministeriets egne Ordre. Det er nemlig af de Ordre, Ministeriet har givet, at det kommer til at afhænge, om der tilkommer en Mand et saa-

dant eller saadant Tillæg, og det er altsaa en Forklaring af disse Ordre, der bliver Spørgsmaal om. I Almindelighed gaaer det jo til paa den Maade, at en Ordre bliver udstedt, og at de Vedkommende derefter uden Videre beregne sig, hvad der tilkommer dem efter Loven, og indsende disse Beregninger til Revisionen, hvor de da enten blive erkjendte for rigtige, eller Decisionen gaaer ud paa, at der er beregnet for Meget, og det er kun i disse enkelte Tilfælde, hvor Revisionen og Vedkommende ere uenige, at Spørgsmaalet kan komme til Ministeriets Afgjørelse. For Marinens Vedkommende har der ikke været tænkt paa at ville indsætte en saadan Bestemmelse, og man er kanskee der heller ikke saa ofte i det Tilfælde, at der kan reises Tvivl om, hvad der kan tilkomme en Mand; men efterat Bestemmelsen er sat ind i Folkethinget, tror jeg rigtignok, at det vilde være til stor Glæde nu at tage den ud igjen, thi det vilde være, som om man vilde henvisse Vedkommende til Rettergang, hver Gang der kan være Tvivl om Et eller Andet, og det forekommer mig virkelig at ville være noget uhyggeligt, naar man skal kunne tye til Retten, saasnart der blev reist Tvivl om saadanne Ting, som f. Ex. om en Mand skal have Diæter fra den Dag eller fra den Dag, om Skibet er udrustet eller Commandoen heist fra den Middag eller fra den Aften, kort sagt alle saadanne forffjellige Spørgsmaal, som slet ikke have nogen livsvarig Charakter. Alt, hvad der her er Spørgsmaal om, er kun, om der for enkelte Dage, eller i alt Fald for en kort Periode, tilkommer Nogen et større eller mindre Tillæg. Jeg seer altsaa ikke, at dette er af det Slags Spørgsmaal, som man paa nogen Maade skal henvisse til Rettergang, eller at der skal være nogen Fare ved at lade dem afgjøre ved ministeriel Resolution. Jeg troer for mit Vedkommende at maatte holde paa, at Bestemmelsen nu, da den er kommen ind, ogsaa bliver staaende i Loven, og jeg seer slet ikke, at dette kan føre til noget Slags Misbrug eller til nogen Glæde for de Vedkommende, thi Spørgsmaalene ville kun dreie sig om, hvorvidt der tilkommer en Mand nogle enkelte Dages Lønning, og ville altid afhænge af,